

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Magdalénou Kubrychtovou v právní věci

žalobce: J. S. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Luborem Ludmou
sídlem Hanáckého pluku 1153/6, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 74 165 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 11 889 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 21. 9. 2017 do zaplacení, a to vše do patnácti dnů ode dne právní moci rozsudku.
- II. Žaloba, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 62 276 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 21. 9. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

I.

Vyjádření účastníků a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce se žalobou, podanou ke zdejšímu soudu dne 12. 1. 2018 původně domáhal po žalované zaplacení částky 954 813 Kč na náhradě škody a zadostiučinění za nemajetkovou újmu s odůvodněním, že byl nedůvodně trestně stíhán na základě usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, II. odd. obecné kriminality, SKPV, č. j. [REDAKCE] ze dne 18. 9. 2015, když po podání obžaloby okresního státního zástupce v Olomouci byl rozsudkem Okresního soudu v Olomouci, č. j. [REDAKCE] ze dne 29. 9. 2016, ve znění usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouci, č. j. [REDAKCE] ze dne 3. 2. 2017 podle § 116 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby, neboť v obžalobě označovaný skutek není trestným činem. Žalobce požadoval na vynaloženém obhajném částku 154 813 Kč, na náhradě ušlého zisku celkem částku 200 000 Kč (částku 74 165 Kč na ušlém zisku z pravidelné výdělečné činnosti, 76 820 Kč na ušlém zisku za snížení růstu příjmu, za ušlý zisk ve výši 49 015 Kč za výkon kaskadérské činnosti – nahodilé výdělečné činnosti a nemajetkovou újmu ve výši 600 000 Kč.
2. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 10. 2019 ve spojení s doplňujícím rozsudkem ze dne 28. 1. 2020 jednak soud uložil žalované zaplatit žalobci částku 122 363 Kč s příslušenstvím (výrok I), dále soud zamítl žalobu v té části, aby bylo žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 802 450 Kč s příslušenstvím (výrok II), a uložil žalobci zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 420 Kč (výrok III) a doplňujícím rozsudkem i zamítl žalobu, aby soud konstatoval, že usnesením o zahájení trestního stíhání Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, II. odd. obecné kriminality, SKPV ze dne 18. 9. 2015, č. j. [REDAKCE] byla žalobci způsobena škoda (výrok I), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
3. Městský soud v Praze dne 3. 9. 2020 pak zastavil řízení o odvolání žalované ohledně částky 120 913 Kč s příslušenstvím (výrok I), potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku o věci samé ohledně částky 1 450 Kč s příslušenstvím a v zamítavém výroku o konstatování způsobení škody (výrok II), v zamítavém výroku o věci samé ohledně částky 165 630 Kč s příslušenstvím rozsudek soudu prvního stupně ohledně částky 146 280 Kč s příslušenstvím potvrdil a dále změnil tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 19 350 Kč s příslušenstvím (výrok III), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů (výrok IV). Ve vztahu k poradám konaným ve dnech 6. 10. 2015, 14. 10. 2015, 19. 1. 2016, 19. 6. 2016, 17. 7. 2016 a 21. 7. 2016 pravomocně uzavřen odvolací soud, že tyto porady byly konány neúčelně.
4. Nejvyšší soud rozsudkem č.j. 30 Cdo 333/2021 – 780 ze dne 13. 9. 2021 rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2020, č. j. 20 Co 169/2020-747, v části potvrzující zamítnutí žaloby co do částky 74 165 Kč s příslušenstvím a v navazujícím výroku o náhradě nákladů řízení, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 10. 2019, č. j. 23 C 10/2018-679, v části výroku II, kterým byla zamítnuta žaloba v rozsahu částky 74 165 Kč, a v navazujícím výroku III o náhradě nákladů řízení, zrušil a věc se vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 2 k dalšímu řízení. Ve zbylém rozsahu bylo dovolání odmítnuto.
5. S ohledem na zrušovací rozsudek Nejvyššího soudu zůstal předmětem řízení nárok žalobce jakožto osoby samostatně výdělečně činné tzv. malého podnikatele ve výši 74 165 Kč s požadovaným úrokem z prodlení na ušlý zisk z hlavní výdělečné činnosti žalobce za 28 dnů, konkrétně za dny: 5. 10. 2015, 6. 10. 2015, 14. 10. 2015, 19. 10. 2015, 20. 10. 2015, 29. 10. 2015, 1. 11. 2015, 27. 11. 2015, 9. 12. 2015, 11. 12. 2015, 13. 12. 2015, 12. 1. 2016, 19. 1. 2016, 21. 2. 2016, 3. 4. 2016, 6. 4. 2016, 15. 5. 2016, 19. 6. 2016, 20. 6. 2016, 17. 7. 2016, 21. 7. 2016, 15. 8. 2016, 11. 9. 2016, 13. 9. 2016, 29. 9. 2016, 4. 12. 2016, 29. 1. 2017 a 3. 2. 2017, s tím, že žalobce v uvedené dny nemohl pracovat, protože se v tyto dny osobně účastnil úkonů

před orgány činnými v trestním řízení, když v tyto dny nebyl schopen kromě účasti u úkonů vykonávat jakoukoli další pracovní činnost. Ušlý zisk je žalobcem konstruován jako částka odpovídající průměrnému výdělku žalobce násobenému počtem dnů, resp. čisté příjmy žalobce za rok 2015 a 2016 dle daňových příznání za tyto roky vydělené počtem pracovních dnů a následně vynásobené počtem dní, ve kterém se měl žalobce účastnit úkonů (celkem 28 dní v letech 2015, 2016 a 2017). Z příloh k příznání k dani z příjmů za roky 2015, 2016 plyne, že žalobce měl v době trestního stíhání hrubý příjem 2 648,75 Kč za 1 pracovní den, tedy žalobce požaduje částku 74 165 Kč za 28 pracovních dní. Žalobce je přesvědčen, že nemožnost vykonávat práci v den účasti u úkonu, tedy po celý pracovní den, plyne ze skutečnosti, že většinu prací v oblasti stavebnictví a reklamy poškozený vykonával mimo [REDAKCE] a rovněž ze závažnosti obvinění.

6. Žalovaná setrvala na požadavku zamítnutí žaloby i ve zbývající části požadované náhrady za ušlý zisk, když sice má za to, že nárok je dán, nicméně v požadovaném rozsahu žalobce za všech 28 dnů je nepřiměřený a neakceptovatelný. Dle žalované nebylo prokázáno, že by žalobce měl na uvedené dny vždy zajištěnou práci a měl ji i vykonávat. Z uvedených 28 dnů je 9 nedělí, což je v podstatě 1/3 požadovaných dnů, což znamená, že v neděli měl pracovat nejen žalobce, ale i jeho obhájce, což působí nevěrohodně. V podání, které bylo žalované doručeno dne 2. 10. 2017 bylo právním zástupce žalobce sděleno, že žalobce požaduje náhradu ušlého zisku v celkové výši 200 000 Kč. Žalobce byl následně vyzván k doplnění potřebných dokladů, žalobce potřebné doklady nedoložil. Žalovaná konstatovala, že nedošlo k prokázání vzniku tvrzeného ušlého zisku a jeho případné výše. Žalovaná neměla k dispozici daňová příznání, která žalobce přiložil k žalobě.

II.

Sporné a nesporné skutečnosti

7. Již ze shodných tvrzení účastníků soud vzal za prokázané, že se žalobce obrátil na žalovanou mmj. s žádostí o poskytnutí náhrady škody. Žalobce tedy splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu škody (odškodnění nemajetkové újmy) způsobené nesprávným úředním postupem, předvídanou ust. § 14 zákona, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu. Sporné mezi účastníky zůstalo, zda žalobci ušel zisk a případně v jaké výši, a to za situace, kdy v předchozím průběhu řízení bylo Nejvyšším soudem shledáno, že je bezpředmětné, že žalobce v rámci svého podnikání nedokázal vykázat konkrétní smlouvu či podnikatelskou příležitost, o kterou v důsledku vedeného trestního stíhání přišel.

III.

Prokázané skutečnosti

Na základě provedeného dokazování učinil soud následující pro věc rozhodná skutková zjištění:

8. Pokud se jedná o skutkové okolnosti věci, ze spisu **Okresního soudu v Olomouci, sp. zn. [REDAKCE]** bylo prokázáno, že usnesením **Policie ČR ze dne 18. 9. 2015**, které bylo doručeno žalobci 5. 10. 2015 a jeho právnímu zástupci 6. 10. 2015, bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zák. ve stádiu pokusu a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zák., když hrozil úhrnný trest odnětí svobody 3 až 10 let. Žalobce byl přesvědčen o své nevině. S ohledem na naplnění důvodů nutné obhajoby, využil žalobce práva zvolit si obhájce a udělil dne 5. 10. 2015 plnou moc advokátovi. Trestní stíhání nelze přičítat k tíži žalobce, neboť plně spolupracoval s policejním orgánem a skutečnosti, svědčící o pouhé obraně proti brutálnímu útoku útočníka od počátku sděloval. **Z evidence rejstříku trestů ze dne 14. 6. 2015 a ze zprávy o pověsti ze**

Shodu s prvopísem potvrzuje Jana Karlová.

dne 23. 9. 2015 **založených v trestním spisu** fyzických osob bylo prokázáno, že ohledně žalobce nebyly známy žádné informace o odsouzení ani o vedení přestupkových řízení proti žalobci. Z **opatření o přibrání znalce** v trestní věci žalobce bylo prokázáno, že uvedené usnesení bylo doručeno znalci MUDr. Zlámalovi, CSc. dne 24. 7. 2015 a z **doručenky k vyrozumění o možnosti prostudovat spis** bylo prokázáno, že toto vyrozumění bylo doručeno právnímu zástupci dne 13. 6. 2016. Řízení bylo vůči žalobci zahájeno dne 18. 9. 2015 usnesením o zahájení trestního stíhání pro zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví dle §145 odst. 1 ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, dne 12. 7. 2016 podalo Okresní státní zastupitelství v Olomouci obžalobu Okresnímu soudu v Olomouci o proběhnuvších hlavních líčení byl žalobce dne 29. 9. 2016 zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestním činem, právní moci toto rozhodnutí nabylo dne 3. 2. 2017. Dne 19. 10. 2015 se konala porada, a to od 15:08 do 16:40, dále dne 20. 10. 2015 se zástupce účastnil výslechu obviněného od 8:30 do 10:16. Dne 29. 10. 2015 se konala porada od 14:00 do 15:05. Dne 1. 11. 2015 se konala porada od 18:00 do 19:10. Dne 26. 11. 2015 účast při výslechu V [redacted] L [redacted] M [redacted] L [redacted] a K [redacted] L [redacted] do 8:09 do 9:42. Dne 9. 12. 2015 se konala porada od 14:30 do 15:40. Dne 11. 12. 2015 se zástupce účastnil výslechu M [redacted] B [redacted] od 9:15 do 10:15. Dne 11. 12. 2015 se zástupce účastnil výslechu J [redacted] P [redacted] od 10:15 do 11:57. Dne 11. 12. 2015 se konala porada od 14:00 do 15:05. Dne 18. 12. 2015 se zástupce účastnil výslechu Ž [redacted] G [redacted] od 8:05 do 8:56 a F [redacted] H [redacted] od 9:20 do 10:00. Dne 18. 12. 2015 se zástupce účastnil výslechu A [redacted] S [redacted] od 12:40 do 13:43. Dne 18. 12. 2015 se konala porada od 15:30 do 16:50. Dne 12. 1. 2016 se konala porada od 14:40 do 15:50. Dne 21. 2. 2016 se konala porada od 17:00 do 18:10. Dne 3. 3. 2016 se zástupce účastnil výslechu M [redacted] V [redacted] od 15:08 do 15:24. Dne 7. 3. 2016 se zástupce účastnil výslechu O [redacted] Č [redacted] od 10:00 do 10:52. Dne 7. 3. 2016 se zástupce účastnil výslechu svědka R [redacted] H [redacted] od 9:00 do 9:45. Dne 3. 4. 2016 se konala porada od 9:00 do 10:10. Dne 6. 4. 2016 se konala porada od 18:00 do 19:10. Dne 15. 5. 2016 se konala porada od 18:00 do 19:10. Dne 25. 5. 2016 se zástupce účastnil výslechu svědka M [redacted] F [redacted] od 8:00 do 10:00. Dne 25. 5. 2016 se zástupce účastnil výslechu svědka M [redacted] F [redacted] od 10:00 do 10:51. Dne 20. 6. 2016 se konala porada od 18:00 do 19:10. Dne 22. 6. 2016 provedl zástupce prostudování spisu při skončení vyšetřování od 7:40 do 8:20. Dne 15. 8. 2016 byla prováděna obhajoba u hlavního líčení od 12:30 do 14:30. Dne 15. 8. 2016 byla prováděna obhajoba u hlavního líčení od 14:30 do 16:28. Dne 13. 9. 2016 proběhla porada od 7:00 do 8:10. Dne 13. 9. 2016 byla provedena obhajoba u hlavního líčení od 8:20 do 10:20. Dne 13. 9. 2016 byla provedena obhajoba u hlavního líčení od 10:20 do 10:40. Dne 29. 9. 2016 proběhla porada od 6:45 do 7:50. Dne 29. 9. 2016 proběhla obhajoba u hlavního líčení od 8:00 do 9:28. Dne 4. 12. 2016 proběhla porada od 18:00 do 19:15. Dne 3. 2. 2017 proběhla porada od 7:30 do 8:45. A dne 3. 2. 2017 byla provedena obhajoba u veřejného zasedání o odvolání. Zástupce žalobce se dostavil k prostudování spisu obhájce dne 31. 5. 2016, který se nekonal, dále se dostavil k výslechu svědka M [redacted] V [redacted] dne 17. 12. 2015, který se také nekonal.

9. **Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci, č. j. [redacted] ze dne 29. 9. 2016** bylo prokázáno, že žalobce byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 12. 7. 2016, č. j. [redacted] podle § 226 písm. b) tr. ř. pro skutek, že dne 14. 6. 2015 kolem 03:00 hod. v [redacted] na ulici [redacted] nedaleko klubu [redacted] pozorován nejméně patnácti osobami, po předchozím požití alkoholických nápojů a po předchozí rozepři s poškozeným O [redacted] Č [redacted] která vyvrcholila v jejich vzájemné fyzické napadání s použitím hmatů, chvatů a úderů pěstí, strčil poškozeného Č [redacted] následkem čehož poškozený upadl do travnatého příkopu vedle chodníku, kde ve fyzickém napadání poškozeného pokračoval a v době, kdy se poškozený Č [redacted] již nebránil, tak ho udeřil nejméně třikrát pěstí do obličeje, chytil oběma rukama za hlavu a kopl ho jedenkrát kolenem do obličeje, čímž poškozenému O [redacted] Č [redacted] způsobil [redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted] kdy zranění poškozeného si vyžádalo odborné ošetření ve [redacted] nemocnici [redacted] jednodenní hospitalizací a dobou léčení při pracovní neschopnosti od 14. 6. 2015 do 20. 7. 2015, přičemž při intenzitě a zacílení útoku, [redacted]
[redacted]

[redacted] které bezprostředně směřovalo k úmyslnému způsobení těžké újmy na zdraví jinému v úmyslu tento trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo, dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, v čemž byl spatřován právě závažný zločin těžkého ublížení na zdraví ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zák., přičin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zák., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

10. **Usnesením Krajského soudu v Ostravě, č. j. [redacted] ze dne 3. 2. 2017** bylo prokázáno, že bylo zamítnuto odvolání okresního státního zástupce v Olomouci i poškozeného O [redacted] C [redacted]
11. Záznamem o poradě s klientem ze dne **5. 10. 2015** bylo prokázáno, že žalobce potvrdil, že proběhla porada na výslovnou žádost klienta od 15:00 hod. do 16:20 hod.
12. Záznamem o poradě s klientem ze dne **6. 10. 2015** bylo prokázáno, že žalobce potvrdil, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 15:50 hod. do 17:00 hod.
13. Záznamem o poradě s klientem ze dne **14. 10. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 11:00 hod. do 13:15 hod.
14. Záznamem o poradě s klientem ze dne **19. 10. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta byla provedena porada od 15:08 hod. do 16:40 hod.
15. Záznamem o poradě s klientem ze dne **29. 10. 2015** bylo prokázáno, že porada s klientem od 14:00 hod. do 15:05 hod.
16. Záznamem o poradě s klientem z neděle dne **1. 11. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
17. Záznamem o poradě s klientem ze dne **27. 11. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 9:10 hod. do 10:15 hod.
18. Záznamem o poradě s klientem ze dne **9. 12. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 14:30 hod. do 15:40 hod.
19. Záznamem o poradě s klientem ze dne **11. 12. 2015** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 14:00 hod. do 15:05 hod.
20. Záznamem o poradě s klientem ze dne **12. 1. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 14:40 hod. do 15:50 hod.
21. Záznamem o poradě s klientem ze dne **19. 1. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
22. Záznamem o poradě s klientem ze dne **21. 2. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 17:00 hod. do 18:10 hod.
23. Záznamem o poradě s klientem z neděle dne **3. 4. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

byla provedena porada od 9:00 hod. do 10:10 hod.

24. Záznamem o poradě s klientem ze dne **6. 4. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
25. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 15. 5. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
26. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 19. 6. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 17:00 hod. do 18:15 hod.
27. Záznamem o poradě s klientem ze dne **20. 6. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
28. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 17. 7. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 17:30 hod. do 18:45 hod.
29. Záznamem o poradě s klientem ze dne **21. 7. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 17:00 hod. do 18:10 hod.
30. Záznamem o poradě s klientem ze dne **15. 8. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta byla provedena porada od 9:15 hod. do 10:45 hod.
31. Záznamem o poradě s klientem ze dne **15. 8. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 16:45 hod. do 18:00 hod.
32. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 11. 9. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 18:00 hod. do 19:10 hod.
33. Záznamem o poradě s klientem ze dne **13. 9. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 7:00 hod. do 8:10 hod.
34. Záznamem o poradě s klientem ze dne **13. 9. 2016** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada s klientem od 11:00 hod. do 12:10 hod.
35. Záznamem o poradě s klientem ze dne **29. 9. 2016** bylo prokázáno, že proběhla porada na výslovnou žádost klienta 6:45 hod. až 7:50 hod.
36. Záznamem o poradě s klientem ze dne **29. 9. 2016** bylo prokázáno, že proběhla porada na výslovnou žádost klienta od 10:00 hod. do 11:15 hod.
37. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 4. 12. 2016** bylo prokázáno, že proběhla porada s klientem na základě žádosti klienta od 18:00 hod. do 19:15 hod.
38. Záznamem o poradě s klientem **z neděle dne 29. 1. 2017** bylo prokázáno, že proběhla na výslovnou žádost klienta porada od 17:00 hod. do 18:10 hod.
39. Záznamem o poradě s klientem ze dne **3. 2. 2017** bylo prokázáno, že na výslovnou žádost klienta proběhla porada od 7:30 hod. až 8:45 hod.
40. **Z protokolu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územní odbor [redacted] výslechu obviněného J. S. [redacted] ze dne 20. 10. 2015** bylo prokázáno, že žalobce byl od 8:30 hod. do 10:16 hod. vyslýchán.
41. **Z protokolu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územní odbor [redacted] o výslechu svědka M. B. [redacted] a J. P. [redacted] ze dne 11. 12. 2015** bylo prokázáno, že žalobce nebyl u výslechu přítomen.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

42. **Z protokolu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územní odbor** [redacted] výslehu svědkyně Ž [redacted] G [redacted] a svědků F [redacted] H [redacted] a A [redacted] S [redacted] ze dne 18. 12. 2015 bylo prokázáno, že žalobce nebyl u výslehu přítomen.
43. **Z protokolu o hlavním líčení konaném dne 15. 8. 2016** ve věci projednávané pod sp. zn. [redacted] u Okresního soudu v Olomouci bylo prokázáno, že byl žalobce osobně přítomen od 12:30 hod do 16:28 hod.
44. **Z protokolu o hlavním líčení konaném dne 13. 9. 2016** ve věci projednávané pod sp. zn. [redacted] u Okresního soudu v Olomouci bylo prokázáno, že byl žalobce osobně přítomen od 8:20 hod do 10:40 hod.
45. **Z protokolu o hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2016** ve věci projednávané pod sp. zn. [redacted] u Okresního soudu v Olomouci bylo prokázáno, že byl žalobce osobně přítomen od 8:00 hod do 9:28 hod.
46. **Z přípisu žalované ze dne 23. 3. 2017** (čl. 322) bylo prokázáno, že žalovaná obdržela žádost o mimosoudního projednání žádosti o odškodnění žalobce týkající se věci projednávané před Okresním soudem v Olomouci pod sp. zn. [redacted]. Žalobce byl ředitelem odboru odškodňování informován o přidělení věci referentovi, přidělení spisové značky, bylo mu sděleno, že se bohužel v některých případech nemusí podařit projednat nárok ve lhůtě 6 měsíců od podání žádosti, byl poučen o stavění běhu promlčecí lhůty a informován o tom u jakého soudu lze případně podat žalobu proti státu.
47. **Zproštěním mlčenlivosti** ze dne 10. 1. 2019 bylo prokázáno, že žalobce zprostil JUDr. Lubora Ludmu, advokáta mlčenlivosti v souvislosti se zdejšími řízeními.
48. **Faktury za rok 2015:** Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli za provedení oprav laku 10 750 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 16. 1. 2015 a její přílohou bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací v [redacted] celkem 21 965 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli za provedení opravných a montážních prací 5 100 Kč. Fakturou č. [redacted] její přílohou bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací v městech [redacted] 4 126 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací odběrateli 10 680 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 22. 1. 2015 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval zálohu na práci v Kroměříži za 10 000 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací 2 153 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací 7 335 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 13 750 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 16 000 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 8 500 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 12 500 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 23 250 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 13 500 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 21 500 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 28 200 Kč. Fakturou č. 202015 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval dokončovací zednické práce částku 196 000 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 16 650 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval natěračské a malířské práce 158 300 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 17 500 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku 17 500 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 12. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

2015 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení opravných a montážních prací odběrateli se sídlem v Olomouci částku 26 175 Kč. Za rok 2015 vyfakturoval žalobce celkem 641 434 Kč.

49. Z daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob žalobce za zdaňovací období roku 2015 soud zjistil, že měl příjmy ve výši 602 759 Kč, výdaje související s příjmy 482 207 Kč přičemž dílčí základ daně z příjmů tvořil výsledek hospodaření v zisku 120 552 Kč. Jako hlavní druh podnikatelské činnosti měl žalobce uveden ostatní specializované stavební činnosti. Sazba výdajů % z příjmu činilo 80 %, celkem činila daň 18 075 Kč.

50. Faktury za rok 2016: Fakturou č. [redacted] ze dne 1. 1. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku na vysokozdvizném vozíku odběrateli se sídlem v [redacted] celkem za 17 500 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 1. 2. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval za provedení oprav laku na vysokozdvizném vozíku odběrateli se sídlem v Praze celkem za 21 350 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 15. 3. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] celkem za 120 000 Kč pomocné práce při montáži. Fakturou č. [redacted] ze dne 9. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval výrobu a instalaci štítků na pobočkách [redacted] odběrateli se sídlem v [redacted] 10 936 Kč, z toho 700 Kč za ubytování. Fakturou č. [redacted] ze dne 9. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] dodání a instalace rámu na místech [redacted] za celkem 7 488 Kč, z toho 750 Kč za ubytování. Fakturou č. [redacted] ze dne 16. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] separaci a instalaci polepu na pobočkách [redacted] za 8 250 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 20. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval deinstalaci pobočky Vlašim odběrateli se sídlem v Olomouci za 1 800 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 23. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v Olomouci demontáž, výrobu a instalaci reklamy na pobočce Vimperk za celkem 3 750 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 27. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] výrobu a instalaci stánku Coca-cola v [redacted] a separaci Douwe Egberts za celkem 5 438 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 23. 6. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v Praze pomocné práce za celkem 248 000 Kč. Fakturou [redacted] ze dne 29. 7. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval deinstalaci a montáž reklamy JYSK ve městech [redacted] za celkem 4 075 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 29. 7. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval výrobu a instalace jmenovek ČSOB ve městech Most a Břeclav za celkem 6 500 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 29. 7. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v Olomouci výrobu a instalaci reklamy ve městech [redacted] a 10 300 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 30. 9. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] výrobu a instalace reklamy ve [redacted] za celkem 7 383 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 30. 9. 2016 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] za měření oken výloh a deinstalaci reklam ve městech [redacted] za 19 530 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 25. 10. 2016 ze dne bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] pomocné práce, výrobu a instalaci za 265 000 Kč. Za rok 2016 vyfakturoval žalobce celkem 757 300 Kč.

51. Z daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob žalobce za zdaňovací období roku 2016 soud zjistil, že žalobce uvedl příjmy ve výši 729 564 Kč, výdaje související s příjmy 583 651 Kč, přičemž dílčí základ daně z příjmů tvořil výsledek hospodaření v zisku 145 913 Kč.

52. Faktury za rok 2017 Fakturou č. [redacted] ze dne 5. 3. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] provizi za zprostředkování 100 000 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 15. 3. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v Ostravě instalační a zednické práce za 32 800 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 12. 12. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] montážní práce za 98 000 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 30. 12. 2017 bylo prokázáno,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] montážní práce za 213 800 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 24. 11. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] zprostředkování za 70 000 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 28. 12. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem [redacted] za montážní práce za 41 800 Kč. Fakturou č. [redacted] bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] za opravu nátěru budovy 29 195 Kč (z toho účtoval dopravu za 2 880 Kč, práci za 8 700 Kč, materiál za barvu, ředidlo a smírkový papír 10 400 Kč, půjčovné vysokotlaké pumpy za 4 815 Kč a pronájem mobilního lešení za 2 400 Kč). Fakturou č. [redacted] ze dne 26. 9. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval instalace polepu a log odběrateli se sídlem v Olomouci za 2 500 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 20. 9. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval odběrateli se sídlem v [redacted] organizování kaskadérů k natočení videí za 18 000 Kč. Fakturou č. [redacted] ze dne 1. 9. 2017 bylo prokázáno, že žalobce fakturoval nejrůznější stavební práce odběrateli se sídlem v [redacted] za 48 637 Kč. Za rok 2017 vyfakturoval žalobce celkem 654 732 Kč.

53. **Z daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob žalobce za zdaňovací období roku 2017** soud zjistil, že měl příjmy ve výši 749 732 Kč, výdaje související s příjmy 599 786 Kč přičemž dílčí základ daně z příjmů tvořil výsledek hospodaření v zisku 149 946 Kč.

54. **Z čestného prohlášení účetní žalobce E. K. [redacted]** ze dne 16. 2. 2022 soud zjistil, že tato prohlásila, že faktické výdaje žalobce ve zdaňovacích obdobích 2015, 2016 a 2017 nepřesáhly 10 % z celkových příjmů.

55. **Z čestného prohlášení J. T. [redacted]** bývalého jednatele společnosti [redacted] ze dne 1. 3. 2022 soud zjistil, že žalobce v letech 2015 a 2016 vykonával pro společnost zakázky v prodejnách Albert a Billa po celé České republice, nejčastěji v [redacted] a dále například [redacted]

56. **Výsledkem žalobce** bylo ve vztahu k poslednímu projednávanému nároku prokázáno, že žalobce nemohl vykonávat pracovní činnosti, protože musel jezdit na hlavní líčení a protože měl čtyři měsíce ruku v sádře. Práci musel předat někomu jinému, i když se porada nebo hlavní líčení konalo jen několik hodin, protože jeho práce byla domluvena dopředu například v [redacted] když věděl o hlavním líčení a měl za prací jet mimo, nebyla šance, aby práci stihnul, čímž mu unikly pracovní příležitosti. Pracoval v té době pro společnost [redacted] která ho vysílala po celé republice, dále kromě práce v [redacted] jednalo se práci na řadě poboček, třeba i pět za týden. Dále pracoval v rozhodném období pro společnost [redacted] pro tu zaměřoval okna, podlahy, dělal sondy, stavební dokončovací práce. Pro společnost [redacted] servisoval vysokozdvizné vozíky v [redacted] Pro společnost [redacted] likvidoval prodejny, byly to někdy i vícedenní zakázky, když měl schůzku s advokátem, tak musel zrušit celou práci i když šlo o večer, protože se musel řídit tím i jak má čas advokát a nemohl říct klientovi, že přijede druhý den, protože vzal někoho jiného, tím pádem přišel o práci. Porady s advokátem byly iniciovány vzájemně. Kdy se porady budou konat, se také domlouvali navzájem, spíše tak, aby byl čas konání ideálním spíše advokátovi než žalobci. Porady se konaly u právního zástupce v kanceláři. Žalobce pracoval jako osoba samostatně výdělečně činná, především manuálně, přes den i večer podle dané rozpisu zákazníka nebo kvůli technologii prací. Ve čtyřech, pěti případech si žalobce pamatoval, že musel říci zákazníkovi společnosti [redacted] že nemůže konat nabízenou práci, protože se půjde radit se svým advokátem. Dále žalobce uvedl, že byl prakticky bez výdajů, i to, co uvedla jeho účetní (10%), tak ve skutečnosti to byly jednotky procent. Nářadí měl své, koupil si smírkový papír, uvedl, že výdaje měl v jednotkách korun. Na palivo a na ubytování dostával peníze dopředu v obálce či platil palivo kartou CCS klienta, fakturoval jenom skutečně hodiny i za řízení. Ve všech dnech, kdy se konaly porady

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

s právním zástupcem, měl pokud možno zajištěnou práci, snažil se mít práci zajištěnou každý den i o víkendech.

57. Soud pro úplnost uvádí, že pro nadbytečnost nevyslychal paní Ž. G. přítelkyni žalobce, když žalobce ani nepředložil její čestné prohlášení o tom, že žalobce nebyl schopen vykonávat jakoukoliv další činnost, kromě toho, dostavit se k úkonům. Taktéž žalobce nepředložil navrhované čestné prohlášení všech odběratelů žalobce, až na jednoho, které bylo k důkazu provedeno. Dále žalobce označil za důkaz všechny výdajové doklady žalobce za roky 2015, 2016 a 2017, nicméně neuvedl k jakému svému tvrzení tak hodlá učinit, když tvrdil, že vůbec žádné výdaje žalobce neměl, nadto tyto soudu také nedoložil. Konečně navrhované důkazy k tvrzení o podjatosti předchozí předsedkyně senátu Mgr. Jany Příbylové (vyžádání se sdělení Ministerstva spravedlnosti, zda-li byla zaměstnankyní žalované, sjetinu webové stránky s životopisem Mgr. Příbylové, výslech Mgr. Příbylové, výslech pověřence žalované Mgr. Husáka) soud neprováděl pro nadbytečnost, neboť s projednávaným nárokem na ušlý zisk žalobce nikterak nesouvisí a ke konkrétním žalobním tvrzením nebyly označeny.
58. Soud dále neprováděl pro nadbytečnost podrobnější dokazování dotčeným trestním spisem, neboť výše uvedené listiny ze spisu provedené pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného (zbývajícího) nároku plně postačující, a to zejména s ohledem na absenci podrobnějších žalobních tvrzení. Z téhož důvodu soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel, zejména těch týkajících se ostatních již pravomocně projednaných nároků, případě by z nich učinil opakovaně shodná skutková zjištění.
59. Účastníci při jednání dne 28. 3. 2022 sdělili, že na dalších důkazních návrzích netrvají, tudíž navrhli veškeré známé důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud tak předmět dokazování zcela vyčerpал.

V.

Závěr o skutkovém stavu

60. Žalobce byl stíhán pro zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zák. ve stádiu pokusu a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zák., když mu hrozil úhrnný trest odnětí svobody 3 až 10 let. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci, č. j. [redacted] ze dne 29. 9. 2016 byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 12. 7. 2016, č. j. [redacted] když bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě, č. j. [redacted] ze dne 3. 2. 2017 zamítnuto odvolání okresního státního zástupce v Olomouci i poškozeného O. Č. [redacted]. Ve dnech 5. 10. 2015, 6. 10. 2015, 14. 10. 2015, 19. 10. 2015, 29. 10. 2015, 1. 11. 2015, 27. 11. 2015, 9. 12. 2015, 11. 12. 2015, 13. 12. 2015, 12. 1. 2016, 19. 1. 2016, 21. 2. 2016, 3. 4. 2016, 6. 4. 2014, 15. 5. 2016, 19. 6. 2016, 20. 6. 2016, 17. 7. 2016, 21. 7. 2016, 11. 9. 2016, 13. 9. 2016, 29. 9. 2016, 4. 12. 2016, 29. 1. 2017 a 3. 2. 2017 se žalobce radil se svým právním zástupcem. Dne 20. 10. 2015 byl vyslychán Policií ČR a ve dnech 15. 8. 2016, 13. 9. 2016 a 29. 9. 2016 se účastnil hlavních líčení ve své trestní věci. Žalobce je osobou samostatně výdělečně činnou v oblasti přípravných a dokončovacích stavebních prací pod obchodní firmou J. S. [redacted] a [redacted]. Žalobce po své klienty pravidelně plnil zakázky po celé České republice. V roce 2015 žalobce vyfakturoval svým zákazníkům celkem 641 434 Kč a výsledek jeho hospodaření činil 120 552 Kč; příjmy 602 759 Kč a výdaje stanovené paušálem činily 482 207 Kč. V následujícím roce vyfakturoval 757 300 Kč a na daních přiznal příjmy 729 564 Kč, výdajový paušál činil 583 651 Kč, podnikání v tomto roce zakončil ziskem 145 913 Kč. V roce 2017 jeho příjmy v daňovém přiznání činily 749 732 Kč, výdajový paušál související s příjmy činil 599 786 Kč, výsledek hospodaření byl žalobce v zisku 149 946 Kč, nicméně žalobce vyfakturoval svým klientům celkem 654 732 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

61. Další skutečnosti tak soud za prokázané nevzal, neboť pro ně neměl dostatek konkrétních skutkových tvrzení, nevyplývají z provedeného dokazování, popřípadě nejsou pro rozhodnutí podstatné.

VI.

Právní posouzení, hodnocení důkazů

62. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:

63. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 5 písm. a) zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním. Podle ust. § 8 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán (odstavec 1). Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku (odstavec 2). Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce (odstavec 3). Podle ust. § 15 odst. 2 téhož zákona, domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Podle ust. § 26 zákona odpovědnosti za škodu, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („obč. zák.“). Podle ust. § 31 odst. 1 zákona odpovědnosti za škodu náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 3 posledně citovaného ustanovení zákona náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

64. Podle § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.

65. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2416/2012, ušlý zisk musí být vždy specifikován konkrétně, jeho budoucí eventuální dosažení musí být v podstatě nepochybné a

nemůže jít jen o hypotetickou zamýšlenou možnost dosažení nějakého zisku. Je-li ušlým ziskem majetková újma, způsobená tím, že škodná událost zasáhla do průběhu děje vedoucího k určitému zisku, pak o ušlém zisku nelze v tomto případě hovořit.

66. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 25 Cdo 2026/98, údaje o výdajích a příjmech v přiznání k dani z příjmu fyzických osob nejsou jediným hlediskem pro určení výše průměrného výdělku podnikatele nýbrž jednou z okolností, z nichž lze vycházet při určení průměrného výdělku poškozeného.
67. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2011, sp. zn. 25 Cdo 912/2009 výše ušlého výdělku podnikatele je dána rozdílem mezi celkovým příjmem z podnikání a náklady potřebnými k dosažení tohoto příjmu. Daňové přiznání není bez dalšího důkazem o skutečných příjmech a výdajích v souvislosti s výkonem výdělečné činnosti podnikatele a je jen jednou z okolností, z nichž lze vycházet při určení průměrného výdělku poškozeného před vznikem škody.
68. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 9 odst. 1, § 28, OdpŠk § 31 odst. 1, 2 OdpŠk s přihlédnutím ke shora uvedené judikatuře, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení ušlého zisku za 28 dní, kdy byl účasten u úkonů trestního řízení a porad se svým právním zástupcem. V řízení bylo nesporné, že žalobce u žalované uplatnil nároky ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
69. Podle shora citovaných ustanovení zákona tedy stát objektivně (tj. bez ohledu na zavinění osob funkce státu plnicích) odpovídá za škodu při současném splnění tří podmínek: 1) poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), 2) příslušný orgán státu se dopustil nesprávného úředního postupu, bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, posléze pro nezákonnost změněné či zrušené příslušným orgánem a 3) škoda je v příčinné souvislosti s tímto postupem či rozhodnutím, tj. nesprávný postup orgánu státu či jeho nezákonné rozhodnutí je se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku. Protože zákon č. 82/1998 Sb. blíže nedefinuje pojem škody ani neupravuje rozsah její náhrady, je třeba v této otázce vycházet z ust. § 2952 obč. zák.
70. Škodou zákon míní újmu, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného (spočívá ve zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především penězi. Skutečnou škodou se rozumí újma, která znamená zmenšení majetkového stavu poškozeného oproti stavu před škodnou událostí. Ušlý zisk pak představuje ušlý majetkový prospěch, spočívající v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno - kdyby nastala škodná událost - důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (srov. stanovisko býv. Nejvyššího soudu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1971).
71. Prvně soud zkoumal, zda je naplněn předpoklad odpovědnostního titulu v daném případě ve formě nezákonného rozhodnutí ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Nezákonným rozhodnutím dle citovaného zákonného ustanovení musí být pouze pravomocné rozhodnutí, které bylo posléze zrušeno nebo změněno pro nezákonnost. V souladu se zásadou presumpce správnosti rozhodnutí není soud v řízení o odpovědnosti státu za škodu oprávněn sám posuzovat zákonnost rozhodnutí vydaného v jiném řízení a podmínka nezákonnosti rozhodnutí je splněna pouze tehdy, bylo-li toto pravomocné rozhodnutí skutečně jako nezákonné zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Zrušujícím nebo měnícím rozhodnutím je naopak soud vázán a není oprávněn sám posuzovat, zda ke zrušení došlo právem či nikoliv. Mezi účastníky nebylo sporu o existenci odpovědnostního titulu. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci, č. j. [REDAKCE] ze dne 29. 9. 2016 bylo prokázáno, že žalobce byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 12. 7. 2016, č. j.

██████████ podle § 226 písm. b) tr. ř. a rozsudek nabyl právní moc dne 3. 2. 2017, čímž zároveň došlo ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb.

72. V projednávané věci bylo rozhodující, že se nepotvrdilo původní podezření orgánů činných v trestním řízení, že stěžovatel spáchal trestný čin, kvůli němuž se stal účastníkem trestního řízení. Není tedy sporu o tom, že by náhrada škody stěžovateli snad nenáležela, otázkou pouze zůstalo, v jaké výši by mu tato náhrada měla být přiznána.
73. Zbývajícím žalobcovým nárokem byl nárok na náhradu ušlého zisku ve výši 74 165 Kč a to za dobu 28 dnů, kdy žalobce nemohl pracovat a účastnil se úkonů trestního řízení. Ohledně ušlého zisku vycházela dosavadní konstantní judikatura z toho, že musí být najisto postaveno, že nebýt škodní události, tak by se majetkový stav poškozeného zvýšil. Ušlý zisk totiž představuje ušlý majetkový prospěch, spočívající v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno - kdyby nastala škodná událost - důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (srov. stanovisko býv. Nejvyššího soudu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1971). Je tedy na žalobci, aby tvrdil a prokázal, že nebýt škodní události (v tomto případě usnesení o zahájení trestního stíhání), žalobce by zisk v konkrétní výši měl a tento by mu neušel. Současně rozmnožení žalobcova majetku nesmí být nejisté a nepředvídatelné, ale musí být podloženo existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi tak, aby bylo postaveno najisto, že nebýt škodní události, tak by se majetkový stav poškozeného zvýšil (k těmto závěrům srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2009, sp.zn. 25 Cdo 3586/2006, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17.6.2009, sp.zn. 25 Cdo 371/2007, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.1.2006, sp. zn. 25 Cdo 818/2005, publikované v Souboru civilních rozhodnutí NS pod C 4027, CD 4/2007). Již ze žalobních tvrzení je zřejmé, že žalobce konstruuje ušlý zisk tak, že se jedná o částku, která odpovídá částce průměrného výdělku žalobce násobené počtem dnů a jedná se o částku odpovídající příjmům z prací, které žalobce musel odložit. Současně žalobce ale dokládá provedení těchto prací a jejich vyúčtování třetím osobám.
74. Způsob výpočtu průměrného výdělku pro určení ušlého zisku pro účely tohoto zákona stanoví vláda nařízením. Na základě § 28 zákona č. 82/1998 Sb. vydala vláda nařízení č. 116/1998 Sb., kterým se provádí zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Podle jeho § 1 se průměrným výdělkem rozumí průměrný výdělek zjišťovaný podle zvláštního zákona pro pracovněprávní účely (odst. 1). Nelze-li průměrný výdělek určit podle odstavce 1, vychází se při jeho určení z okolností jednotlivého případu, zejména z daňového přiznání (odst. 2).
75. K tomu je však třeba doplnit, že daňové přiznání nebývá vždy vypovídající, neboť se v něm vždy nepromítají údaje nezbytné ke stanovení ušlého výdělku, tj. příjmy z výdělečné činnosti a náklady na jejich dosažení. Výsledkem daňového přiznání je stanovení základu daně z příjmů, který je ovlivňován i jinými faktory, než jsou náklady související s podnikáním, a to například odpisy apod. (NS 25 Cdo 2026/98). O tom byl žalobce soudem poučen, dříve doložil vystavené faktury za rok 2015, 2016 a 2017, avšak jiné konkrétní účetní doklady, či jiné listiny s údaji např. v peněžním deníku podnikatele nepředložil. Účastnickým výsledkem ani čestným prohlášením účetní soud nemá konkrétní výši výdajů k žalobě tvrzeným příjmům za prokázané, když z předložených daňových

příznání plyne, že si daně odpočítával tzv. daňovým paušálem ve výši 80 % (sazba výdajů % z příjmů). Žalobce v žalobě však původně tvrdil, že žádné výdaje neměl. Od toho se ostatně odvozuje požadovaná výše ušlého zisku spočívajícího v denním průměrném výděлку vypočítaná pouze z výše příjmů uvedených v daňovém příznání, a to navíc pouze za rok 2015 a 2016, přestože takto uvedený denní výdělek požadoval žalobce i za dny, ve kterých se nemohl věnovat podnikatelské činnosti v roce 2017. Co do výše svých faktických výdajů dále žalobce při výslechu připustil, že mohlo jít maximálně o blíže nespécifikované jednotky procent, toto jinak než účastnickým výsledkem neprokazoval a navíc se rozešel s čestným prohlášením své účetní, která hranici jeho výdajů posunula až k 10 %. Také není zřejmé, o jaké konkrétní fakta se tyto důkazy nabídnuté k prokázání výši výdajů opíraly. V neposlední řadě lze uzavřít, že účastnický výsledek nemůže nahrazovat skutková tvrzení. Ohledně výše příjmů si dále nelze nepovšimnout, že žalobcem předložené faktury se v každém jednotlivém ročním součtu vždy odlišují od částek, které byly následně příznány k dani z příjmů fyzických osob v daňových příznáních. V roce 2015 vyfakturoval žalobce předloženými fakturami celkem částku 641 434 Kč, v daňovém příznání k dani však přiznal příjmy ve výši 602 759 Kč. V roce 2016 vyfakturoval 757 300 Kč, k dani přiznal příjmy ve výši 729 564 Kč. Pro rok 2017 vyfakturoval žalobce částku 654 732 Kč, ale k dani naopak uvedl příjmy ve výši 749 732 Kč. Věrohodnost správnosti údajů na fakturách žalobce též snižuje i dílčí poznatek soudu o tom, že například faktura č. [REDAKCE] ze dne 16. 1. 2015 obsahuje poznámku o odečtení zálohové faktury pořadové č. 6/2015 ze dne 22. 1. 2015. Tj. záloha časově nepředchází konečnou fakturu, ale naopak.

76. Soud uvádí, že nárok na ušlý zisk z pravidelné výdělečné činnosti žalobce náleží, avšak neztotožňuje se s jeho výší požadovanou v žalobě ani s rozsahem, tj. požadavkem na náhradu za všech 28 dnů. Ušlý zisk za požadovaných 28 dní, ve kterých byl dle žalobce nucen věnovat se své obhajobě je důvodným pouze částečně. Ohledně konstrukce ušlého zisku soud rekapituluje, že žalobce požaduje ušlý zisk za 11 dnů za rok 2015, 15 dnů za rok 2016 a 2 dny za rok 2017. K průměrnému výděлку žalobce, dle výpočtu soudu, dospěl žalobce tak, že sečetl čisté příjmy dle daňových příznání za rok 2015 a 2016 a vydělil je počtem pracovních dní v obou uvedených letech, tj. 503 a dospěl k průměru 2 648,75 Kč za 1 pracovní den.

77. Co se týká požadovaných dní, s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 30. 11. 2020, sp. zn. I. ÚS 922/18, který uvedl, že „nelze odhlížet od charakteru podnikání jako takového, a to zvláště u tzv. malých podnikatelů je bezpředmětné, že žalobce v rámci svého podnikání nedokázal vykázat konkrétní smlouvu či podnikatelskou příležitost, o kterou v důsledku vedeného trestního stíhání přišel. Podstatnou je především ta skutečnost, že v souvislosti s úkony svého trestního stíhání nemohl vykonávat podnikatelskou činnost jako tzv. malý podnikatel, tj. fyzická osoba, pro kterou je podnikání základním a převážným zdrojem příjmu, je vykonáváno zpravidla jí osobně a příjmy z něj jsou pravidelné. Soud má za prokázané, že žalobce nemohl vykonávat svou pravidelnou podnikatelskou činnost, kvůli skutečnosti, že se musel radit se svým právním zástupcem či se osobně účastnit úkonů trestního řízení, a to ve všech požadovaných dnech vyjma dnů 10. 10. 2015, 19. 1. 2016, 19. 6. 2016, 17. 7. 2016 a 21. 7. 2016. V těchto šesti dnech se konaly výlučně porady žalobce s jeho právním zástupcem. Porady konané v tyto dny byly již dříve předchozími pravomocnými rozhodnutími soudu prvního a druhého stupně vyhodnoceny jako porady neúčelné. Soud nemá důvod se od hodnocení provedených úkonů odklonit, když má za to, že i pro účely požadovaného ušlého zisku je na místě zohlednit účelnost takových úkonů a jejich účast žalobce na nich právě i ve vztahu k ušlému zisku. A to zejména protože žalobce požaduje ušlý zisk vždy za celý každý jednotlivý den, bez zohlednění dnů dovolených a navíc nikoliv pouze za relevantní hodinový časový úsek konaných porad a bez ohledu na to, zda se jedná o dny pracovního klidu či zda se porady konaly v ranních či pozdně odpoledních hodinách. Charakter podnikání malého podnikatele totiž dle soudu odráží i ten fakt, že si podnikatel sám svobodně může stanovit, kdy pracovat bude a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

kdy nikoliv, případně si může svůj volný a pracovní čas rozložit dle svých představ do celého dne. Být podnikatelem znamená i to, že je podnikatel pánem svého času a přináší svobodu a především i časovou nezávislost i co do pracovních povinností i do organizování času volného a času dovolených. Soud doplňuje, že ve dnech, kdy byl žalobce vyslýchán policejním orgánem (20. 10. 2015) či kdy byl osobně účasten u hlavních líčení (15. 8. 2016, 13. 9. 2016 a 29. 9. 2016) má za prokázané, že v těchto dnech, a tedy po celý den, se nemohl věnovat své podnikatelské činnosti. K tomuto závěru došel i co se týká dnů bezprostředně předcházejících těmto dnům (19. 10. 2015 a 11. 9. 2016), neboť má za prokázané, že s ohledem na časovou blízkost a charakter vykonávaného podnikání. Žalobce prokázal, že činnosti zpravidla vykonával po celé České republice, tj. mimo město sídla svého podnikání a že byla žalobcova mysl zaměstnána myšlenkami na probíhající či následné soudní líčení či jeho vlastní výslech, což mu znemožňovalo v uvedené dny vykonávat své povolání.

78. Při stanovení výše průměrného ušlého výdělku s ohledem k okolnostem jednotlivého případu vyšel soud z předložených daňových přiznání, když jiné relevantní důkazy nebyly soudu nabídnuty. Mezi zdůrazňované okolnosti daného případu zahrnul soud především tu skutečnost, že v průběhu odškodňovacího řízení došlo k vývoji relevantní judikatury Ústavního soudu (sp. zn. I. ÚS 922/18 ze dne 30. 11. 2020) viz níže. Zjištěné rozpory mezi celkovými fakturovanými částkami a částkami nakonec uvedenými v daňových přiznáních utvrzují soud, že vycházet pouze z konstrukce příjmové roviny daňového přiznání žalobce bez zohlednění alespoň dílčích nákladů stanovených být jen paušálem pro daňové účely není na místě. Výhoda paušálního výdaje spočívá pro podnikatele v tom, že zpravidla nemusí evidovat účtenky či faktury, nicméně pro výpočet ušlého zisku by pak dle soudu bylo na místě odečíst skutečné reálné výdaje. Pokud tak žalobce neučinil, nemůže dle soudu z benefitu ušetření na daních těžit v řízení o ušlý zisk. Soud tedy vyšel při výpočtu z údajů, které jsou vedeny v daňovém přiznání, když za základní částku pro výpočet ušlého zisku vzal výsledek hospodaření žalobce, tedy jeho čistý zisk (základ daně z příjmů) uvedený v daňových přiznáních za každý jednotlivý rok 2015, 2016, 2017. S konstrukcí výpočtu požadovaného ušlého zisku žalobce z příjmů zcela neponížených od jakýchkoliv konkrétních výdajů se soud neztotožnil, když neuvěřil žalobci, že vůbec žádné výdaje v souvislosti s podnikáním v uvedené tři roky neměl, eventuálně měl v jednotkách procent. Soud stanovil, s odkazem na ust. § 28 a na nařízení č. 116/1998 Sb., průměrný výdělek žalobce především s ohledem na okolnosti projednávaného případu (viz výše) tak, že vzal za základ svého výpočtu výsledek hospodaření v uvedené roky. Shodný model výpočtu ušlého zisku byl zvolen i ve věci projednávané u zdejšího soudu pod sp. zn. [redacted], po zásahu nálezem Ústavního soudu výše uvedeného, tedy sp. zn. I. ÚS 922/18. Pro rok 2015 pak čistým ziskem žalobce byla částka 120 552 Kč (480 Kč za den), pro rok 2016 částka 145 913 Kč (579 Kč za den) a pro rok 2017 částka 149 946 Kč (600 Kč za den). K uvedeným částkám dospěl soud vydělením čistého zisku počtem pracovních dnů, s tím, že rok 2015 měl 251 pracovních dnů, rok 2016 252 pracovních dnů a rok 2017 250 pracovních dnů. Za rok 2015 přiznal soud částku 4 320 Kč za ušlý zisk za celkem 9 dnů (5. 10., 19. 10., 20. 10., 29. 10., 1. 11., 27. 11., 9. 12., 11. 12. a 18. 12. 2015). Tj. 9 x 480 Kč. Za rok 2016 přiznal soud částku 6 369 Kč za dny 12. 1., 21. 2., 3. 4., 6. 4., 15. 5., 20. 6., 15. 8., 11. 9., 13. 9., 29. 9., 4. 12. 2016. Tj. 11 x 579 Kč a za rok 2017 částku 1 200 Kč za dny 29. 1. a 3. 2. 2017, tj. 2 x 600 Kč. Celkem 11 889 Kč. V souhrnu (4 320 + 6 369 + 1 200) proto soud přiznal částku 11 889 Kč, a to včetně příslušenství spočívající v úroku z prodlení s ohledem na znění shora cit. ust. § 15 odst. 2 zákona, když soudní judikatura stojí na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem teprve uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej proto stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Karlová.

2060/2001). Nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle ust. § 1968 zák. č. 89/2012 Sb. Žádost žalobce o odškodnění nemajetkové újmy byla žalované doručena dne 20. 3. 2017 (jak plyne ze shodných tvrzení účastníků). Žalovaná tedy byla v prodlení s úhradou škody v období od 21. 9. 2017 (první den po uplynutí šestiměsíční lhůty). Žalobce má tedy právo podle § 1970 zák. č. 89/2012 Sb. a podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. úrok z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. (výrok I). Ve zbylé části soud považoval žalobu za nedůvodnou a zamítl ji včetně požadovaného příslušenství, když na vyšší ušlý zisk dle názoru soudu žalobce nemá nárok, protože další okolnosti pro vyšší náhradu ušlého výdělku žalobce dostatečně konkrétně netvrdil či neprokázal a další porady s obhájcem nebyly účelné (výrok II).

VII.

Náklady řízení

78. O celé náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. podle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Ve věci byla žalovaná neúspěšná v případě nemajetkové škody (tarifní částka 50 000 Kč) a částečně v požadavku na škodu za náklady obhajoby ve výši 131 713 Kč a ve výši tímto rozsudkem přiznaného ušlého zisku z pravidelné výdělečné činnosti ve výši 11 889 Kč. Žalobce byl pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení úspěšný co do 193 602 Kč, když soud vycházel z celkové tarifní hodnoty 404 813 Kč (154 813 + 50 000 + 200 000). Úspěch žalobce tak činí 47,83 % a úspěch žalované 52,17 %. Vzhledem k tomu, že v konečném ohledu byla úspěšná žalovaná, avšak jen v poměru nepatrném, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu bude ukládat vykonatelné rozhodnutí, má oprávněný právo domáhat se splnění uložené povinnosti návrhem na nařízení exekuce.

Praha 4. dubna 2022

Mgr. Magdaléna Kubrychtová v. r.

soudkyně